

[Erhard Jakobsen.]

det? Ja, havde der ikke været nogle nye partier, så havde det hele været brudt sammen, så havde det hele været brudt fuldstændig sammen, der var ikke noget at gøre. Jeg tror, der 5 gange i aviserne har stået at valgdatoen var den eller den, men nu begynder vi på en frisk.

Det papir, som hr. Glistrup omtalte sådan ikke helt venligt — men det må hr. Glistrup om — betyder, at på et eller andet tidspunkt, når dette møde er forbi, så indkalder ikke regeringen, men de 3 partier, som står for dette papir, til en forhandling om at gå videre på dette papirs grundlag. Det bliver formen for den fortsatte forhandling, og der bliver ikke holdt nogen ude undtagen dem, der med glæde vil holdes ude og ligefrem praler af, at de ikke vil være med. Alle andre kan være med, og der er ikke noget med, at der er nogle, man ikke kan være i stue med, og der er nogle, der er vigtigere end andre. Det er ganske simpelt: her skal alle være med, og de, der ikke skal være med, det skal være dem, der ved deres synspunkter klart tilkendegiver, at de ikke ønsker at være med og derfor er uden interesse for forhandlingen.

Jeg forstår på hr. Hilmar Baunsgaard, at han opfatter situationen som kaotisk. Jeg fattede nu også nærmest, at hensigten med talen var den, at hr. Hilmar Baunsgaard egentlig godt ville have stillet op, at en regering, hvor de radikale ikke var med, altså var nok til at fremkalde kaos. Jeg vil bare advare hr. Hilmar Baunsgaard imod at stille vælgerne over for valget: radikale eller kaos, for jeg tror, jeg ved, hvad vælgerne i så tilfælde vil vælge. Må jeg side, der har aldrig været så lidt kaotiske tilstande, som der er nu. Aldrig har en regering stået over for så mange forligsmuligheder, som der er nu. Aldrig har en regering mødt en opposition, der tigger og beder om at få et forhandlingsresultat, som en opposition har bedt om det her, det er jo sandheden om det.

Må jeg bare nævne 3 ting: der er i dette ting et kæmpeflertal for at spare 7 mia kr. Ja men så kan der da for pokker laves for 7 mia kr. skattelettelse. Er det ikke bedre end et valg? Er der nogen af de 93 pct. venstrevælgere, der udtaler sig mod et valg, der ikke hellere vil have 7 mia kr. i skattebespa-

relser, end de vil have et valg? Det må da være øjensynligt. Så er der nogle, der kan lide moms, og der er nogle, der ikke kan lide moms, og det skal jeg lade dem selv om, men hvis de ikke kan lide moms, så får de altså ikke mere end de 7 mia kr. Hvis de kan lide at få mere end 7 mia kr. i skattelettelse, så står der moms på resten, men det er ikke fordi vi siger det, det er bare realiteterne, det er tallene.

Vi er ganske enige med hr. Glistrup i, at det er en kæmpefordel at få bundfradraget højere op. Jeg skal ikke forklare hr. Glistrup, hvilke problemer det giver, for det kan han udenad, og det skal vi ikke spille tiden på, men det giver problemer. Hr. Glistrups parti kommer til at stå over for det: jo højere bundfradrag, jo højere moms. Man kan ikke lave kunster og fiksfakserier med de beløb, der er til rådighed. Man kan diskutere, om der er 1 mia kr. mere eller mindre, men bare 1.000 kr.s forhøjelse af bundfradraget koster den ene milliard, man i så fald har med at gøre.

En af misforståelserne, og det er en alvorlig misforståelse, var, når f. eks. hr. Christophersen bruger udtrykket: skattereformen. Det passer da ikke. Det er da ikke skattereformen. Det kan da gøres på 27 forskellige måder, og regeringen har jo ikke låst sig fast på en ganske bestemt skattereform. Det udtryk må man ikke bruge; det skal vi have ud af billedet, men det er sådan set også ude, og som sagt: vi starter på en frisk, hvor alle de, der ikke klart har tilkendegivet, at det for dem er spilfægteri, og at det drejer sig om at undgå at komme med, fordi der er et vist ansvar, man ikke vil tage, kan deltage.

Der er i den forbindelse talt om en eventuel uro på arbejdspladserne. Jeg vil gerne sige lige rent ud: hvad i alverden kommer det os ved? Hvornår er nogen arbejdspladser begyndt at skulle bestemme om, hvad vi herinde i folketinget skal lave? Det må da vist være folkedemokrati eller proletarietets diktatur eller noget i den retning. Det kan da ikke være et sundt demokrati, at vi skal tage hensyn til, om der er nogle mennesker på B & W eller Laur. Knudsen, der kan lide, hvad vi laver eller ej. Det kan vi tale om på valgdagen, men indtil da er det os, der uden at lytte til råb ude fra Slotspladsen